XI. évfolyam. Csáktornya, 1894. február 4-én 5. szám.

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési dijak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.
A »Muraközi tiszti önsegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . 4 frt
Fél évre . . . . 2 frt
Negyed évre . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Pénzügyi kibontakozásunk.

Általánosan ismert dologgal kezdjük. Azzal, hogy béke időben szinte példátlan az a nyomás, mely pénzpiacunkat hónapok óta sujtja.

A mi kicsiny nálunk a takarékpénztár, hogy ne mondjuk cirkumpektusos magatartásából levonható tanulság: az általános mindenütt az európai kontinensen olyan bankoknál is, melyek milliókat forgatnak.

Csak most pirkadt fel egy biztató jövő hajnala, pénzintézeteink nem lesznek készletve a megháromszorositott tartalékt5ke vesztegeltetésére. Szűnőfélben a nyomás, mely pénzintézeteinkre, kereskedőinkre és ezek adósaira nehezedett Lidérez nyomás alól szabadulunk föl.

Most már bevallhatjuk, többszörösen álltunk az elmult hónapokon pénzügyi katasztrófa alatt.

Nem tanuságnélküli ezekre a küzdelmes hónapokra visszapillantást vetni, mert ennek a pénzügyi válságunknak nagy és fontos tanulságai vannak reánk nézve. És pedig, a mit kiváló örömmel lehet constatálnunk, ránk nézve nem lesujtó, hanem vigasztaló, reményt keltő. önbizalmunkat megacélozó tanulságai.

Mert ugy álltak ki pénzügyi, kereskedelmi, agrárviszonyaink e keményü tüzpróbát, int a kovácsolt vas: megaczélosodtak a ngok alatt.

A pénzügyi válság inditó oka az oczeánon tul keresendő.

A bimetalismus rendszerü Amerikában nagyon devalválódott az ezüst értéke. — Amerika csak aranyat importált, a mire Anglia a kamatláb felemelésével segitett. A mit pedig a hatalmas angolbank csinál, azt a pénzügyi nap többi bolygói egész Európán keresztül kénytelenek utána csicsinálni.

Igy drágult meg a pénz, a hitel szabadszáju gyeplőjét fékre fogták, szük mes gyén haladtak a pénzügyi helyzet ezernyi veszélyei között.

Hozzá, nekünk még valutarendezésünk is volt.

Érték papirjainkat vissza bocsátották, köztük legszeretetre méltóbb bizalmatlansággal szövetségesünk: Németország. — A belföldi pénzpiacz szivta fel a papirokat, a pénz pedig ki ment érette.

Bajunkat sulyosbitotta a gabnaárak lesülyedése, a gazdák jó reményektől biztatva vártak. Gabnakivitel nem lévén, idegen pénz nem jöhetett az országba élénkiteni a forgalmat. A központi pénzintézetek megszoritották vidéki társaikat. Támogatásról szó sem volt.

Kis tőkével rendelkező vidéki takarékpénztáraink sinylették meg első sorban a bajt.

Nekik a hitelt kellett a lehetőség legnagyobb határáig megszoritani. Tudunk pénzintézeteket, melyek a válság alatt hónapokon keresztül nem adtak ujabb kölcsönt és még biztos adósaiktól is erősen inkasszálták követeléseiket.

A mi pénzpiaczunk küzdött a helyzettel, de bizonyos jóleső nyiltsággal jelentjük ki, hogy bár óvatos volt, de méltányos és tapintatos része van benne, hogy minden megrázkódtatás nélkül éltük át a pénzügyi veszedelem korszakát.

A tulspekulácziónak okosan határt szabtak, de a legitim hitelt mindig elősegitették.

Ily eljárás mellett mig egyrészről az üzleti bukásokat elkerülhették, mérlegeiket, kedvezően zárták le. Mily nehéz dolog ilyen küzdelmes esztendőben.

Biztató jel a kibontakozásra, hogy az osztrák magyar bank a kamatlábat fészázalékkal leszállitotta. Még igy is egy félszázalékkal magasabb mint a válság kezdetén, de kilátás van rá hogy ezt a félszázalékot is elenyésztetik, mint a válság kezdete előtt.

A válságnak kétségtelen tanulsága az

A „Muraköz" tárczája

Uti vázlatok Bulgáriából.

III.

Julius 13-án Monastirkiójben nagy mosást tartottunk s 14-én reggel Slivno felé elindultunk.

Utunk ujból Jusuf-Efendibe vitt; de ez alkalommal csak a kutjánál állapodtunk meg. A kutak Bulgáriában egyáltalában jó karban tartatnak s kiválóan szépek a török időkből valók. Ugy a városokban, községekben, valamint az országutak mentén a forrás- vagy patakvizet csövekben a kutakba vezetik s a kutak tulajdonképen nem állanak egyébből, mint egy tégla alaku kőből épitett falból melynek a közepén egy-két vagy három vascsőből ömlik a viz. Alattuk kömendencze szokott lenni, melyből a jószág is ihatik. A csövek fölött a fal mélyedésében ivó edény van.

Jusuf-Efendi kutja rendkivül szép. Egy darab kőből való, melyre egy csinos kereten belül a magyar izlésre emlékeztető tulipán csokrok vannak vésve.

Itt bucsusztunk el egyuttal a fekete tengertől, melyet további utunkban többé nem érintünk.

Késő délután érkeztünk Alikoria községbe s mikor beesteledett, Eskibasli községben voltunk.

Alig értünk ki az utóbbi községből, egy fegyveres lovassal találkoztunk, ki szekerünket megállitani akarta. Nikolo, a mi kocsisunk, az ökrök közé vágott, a lovas pedig, kinek arczából a rablővezér kilátszott, öklével fenyegetett s törökül utánunk kiáltott. Kérdésemre hogy mit kiáltott hozzánk a lovas, nem felelt semmit a kocsisunk. Aggodalmából s a rabló kézmozdulataiból sejtettünk azonban mindent s emberünk, a ki eddig napleáldozás után, ha mindjárt az országuton voltunk is faluhoz közel, a világért sem hajtott tovább, hanem mi voltunk kénytelenek az uton éjszakázni: ez a mi emberünk szó nélkül tovább hajtott, pedig a nap már rég leáldozott. Lett 10 óra, sőt 11 is lett s mi még mindig mentünk. Egyszerre csak fél 12 óra tájban az Athanas tó partján lévő bozótba hajtott, kifogta az ökröket, bevezette azokat még tovább az országuttól a sürüségbe, nekünk pedig meghagyta, hogy a bokrok között bujunk el. Most már mindent tudtunk s elhatároztuk, hogy revolverrel a kézben ébren töltjük az egész éjszakát.

Alig töltöttünk egy fél órát a sürüségben, kelet felől (a honnan mi is jöttünk), sipolás hallatszott; nemsokára rá nyugat felől is sipok szóltottak meg, fél 1 óra körül pedig egy kocsit láttunk az országuton lassu léptekkel halladni, melyen több férfi félig álló helyzetben, tehát kereszve valakit, volt.

Két óra körül befogta Nikolo az ökröket s gyors lépésben hajtott Ludža felé. A napot ott láttuk már felkelni Ludžan, a látogatott fürdőhelyen, melyén különösen a burgasi közönség nyaralni szokott. — Ludža mögött kiértünk a Burgasból Aidosba vezető, jó karban tartott országutra s e jártabb uton világos nappal mi is most már megkönnyebbülve éreztük magunkat. Délig meg sem álltunk, mig Aidosba nem érkeztünk. Aidos csinos görög város. Az Aidos-Balkán déli lábánál fekszik, egy kopár, de szép mészkő hegység aljan. A sok piros cserép fedél különös benyomást tett ránk.

Megebédelvén s néhány fénykép felvételt téve ismét felültünk az ökörszekérre s tovább hajtottunk Karnabat felé. Aidos és Karnabat között rendkivül unalmas az utazás. Egyhangu dombos vidék teljesen benőve a már sokszor emlitett tüskés Paliurás cserjével. Különösen a Pirne község fölött emelkedő domb oly kiterjedésü, hogy végtelen dombnak neveztük el s alig győztük várni, mikor érkezünk a tetejére. Éjjel 12 órakor érkeztünk Karnabatba, tehát épen husz óráig mentünk szekéren. Másnap kora reggel ismét folytattuk utunkat. Elhagyván a Strandza mocsarakat utunk Alatagli községtől kezdve Slivnoig közvetlen a Balkán hegység lábánál vitt. Gyönyörködtünk a különös alkotásu mély bevölgyeléseket feltüntető csupa hullám vonalokat alkotó hegylánczban s az éjszakát Trapoglovo faluban töltöttük.

A sors nem akarta azonban, hogy száraz bőrrel érkezzünk éjjeli tanyánkra s egy zivatar oly hirtelen lepett meg, hogy esőköpönyegeinkkel is a poggyászt kellett védenünk. Mogyoró nagyságu cseppek hullak, s tudtunk olyan csepeket is megfigyelni, a melyek egyenlitőjük körül gyürüvel birtak mint a Saturnus. Reggel tovább indultunk.

Közel voltunk most már Slivnohoz s számításaink szerint már délben ott lehetünk. A Balkán mindig szebb képet tárt elénk. Figyelemmel néztünk Slivno felé, mikor tünik fel már a Hochstetter által oly szépen leirt és lerajzolt Čatalkaja; de csak akkor láthattuk e gyönyörü sziklaóriást, mikor Slivno közvetlen közelében voltunk. Az ut bal oldalán néhány klm-nyire a várostól nagy kiterjedésü katonatábor volt s a kocsival ép egy nagyobb szabásu hadgyakorlat szinterén mentünk keresztül. Igen sok csinos katonatábort láttunk utazásunk alatt. Bulgária a mennyiben nincs még elegendő kaszárnyája, az olcsóbb táborok épitésével segit magán.

hogy a külföldön a magyar papirok iránt erős bizalmatlanság kapott lábra. De a külföld balvéleményéből immár kiábrándult. Magyarország demonstrálta fejlődésének pezsgő elevenségü korszakát.

Különfélék.

— *Köszönetnyilvánitás.* Molnár Lajos gőzmalomtulajdonos ur a csáktornyai önkéntes tüzoltó-egyesületnek a folyó évi január hó 17-én megtartott tüzoltói tánczvigalma alkalmából 10 írtot volt szives adományozni, mely szivességéért az adakozónak e helyen is hálás köszönetét nyilvánitja a tüzoltóegylet nevében a parancsnokság.

Korcsolya bál. A csáktornyai korcsolyázó egylet mult hó 27 én rendezte tánczestélyét a »Hatyu«-vendéglő disztermében. A csinosan diszitett tánczteremben elegáns közönség gyült egybe, mely Sárközi zenekarának ügyes játéka mellett szünni nem akaró jó kedvvel mulatott. A jókedv mellett bizonyit az, hogy reggel 8 órakor még mindig szólt a zene. A szomszéd városok s a közel vidék szépneme nagy számmal volt képviselve. Ott láttuk: Benedikt Béláné, Bernyák Károlyné, Böhm Sydneiné (Perlak), Csakathurner Hermánné, Cseszpák Józsefné (Perlak), Fejér Józsefné és Ella, Grész Alajosné és leánya Irma (Perlak), Hajós Mihályné és leánya Ella, Hirschmann Adolfné, Özv. Hirschmann Sándorné, Horánszky Béláné (Alsó-Lendva), Kayser Lajosné, Margit és Irén (Ujudvar), Knortzer Malcsi, Kollár Mariska, Krasovecz Etelka, dr. Krasovecz Ignáczné Özv. Löbl Ignáczné, Mattos Gizella, Mayer Salamonné (Perlak), Neumann Albertné, Neumann Bernátné, Pálya Mihályné, Pethő Jenőné, Sonnenberg Lipótné és leánya Camilla, Özv. Székely Lajosné, Nagy-Kanizsa), Wollák Rezsőné, Vrana Frigyesné és leánya Gertrud (Bányavár), Vrancsits Károlyné és leánya Irén, Wettendorfer Dávidné, dr. Wolf Béláné, Wolfsohn Juliska, Zechmeister Fánni (Náprádfa), Özv. Ziegler Lajosné, Zvicker Ferenczné (Varazsd) urnóket.

— *A kotori* népiskolát meglátogatta f. hó 1 én dr. Ruzsicska Kálmán vármegyénk tevékeny, önfeláldozó tanfelügyelője s nagy megelégedéssel gyönyörködött a mult évben sok áldozattal épitett, diszes, 5 tanteremre s egy ovodára berendezett uj iskolaépületben. Kiséretében voltak főtisztelendő Hergár István esperes és főtisztelendő Gadó Mátyás plébános urak, buzgó, lelkes tanügybarátok. Az iskola megtekintése s a tanulók előmenetelének kipuhatolása után, a mely itt-ott nem is oly eredménynyel ütött ki, a mint óhajtottuk; de majd talán az uj iskolával támadt uj, nagyobb munkakedv megtermi gyümölcseit a közel jövőben, kivált ha a tanulók és az illető tanitó ur is jól a szivökbe vésik a tanfelügyelő ur atyai tanácsait. — Tehát mint jeleztem, ezek után előkerült a község és egyik tanitó közti némi differenciák kiegyenlitése, lebonyolitása tiszta, elfogulatlan tárgyilagossággal, mely alkalommal a község s az érdekelt tanitó meggyőződhetett, hogy igazi birai előtt áll, a kik szivükön viselik egyiknek ugy, mint a másiknak jogos érdekeit, mert csak e két tényező t. i. a község és tanitó együttes, harmonikus müködésében várható biztos siker a népnevelés nagy nemzetfenntartó munkájában, különösen itt a haza határszélén, a hol a községre, de főleg a tanitóra is magasztos misszió, az önfeláldozó apostoloskodás küzdelmei, fáradalmai várnak, s e szent czél érdekében jogos volt ama komoly intelme is a tanfelügyelő urnak, mikor kije'entette: ha csak két tanitó marad is egész Muraközben, de nem fogja türni ezt, hogy e legnehezebb, legkényesebb ponton árnyék boritsa a tanitói szép tekintélyt.

— *Az olvasóköri bál Alsó-Domborun* Az olvasóköri bál már a multban is egyike volt a legfényesebb és legsikerültebb mulatságoknak. Régi elvéhez most is hü maradt. A rendezőség elkövetett minden áldozatot, csak hogy a közönség megelegedését kiviv hassa. A csinos tánczterem, az élő virágcsokrokkal diszitett tánczrendek kellemes meglepetést szereztek a szép hölgykoszorunak. Hirschler Ödönné, mint bálanya csinos csokrot kapott. — Vidékiek hiányában teljesen magunkra voltunk utalva, mégis ugy anyagilag, mint a jó hangulatot illetőleg a rendezőség fáradságát szép siker koszoruzta. A mulatság kivilágos kivirradtig tartott, miben nagy érdeme van a Sárközy féle nagy kanizsai kitőnő zenekarnak is. Elismerést érdemel még Igrecz Márton vendéglős is, ki jó ételekről és italokról gondoskodott. A diszes hölgykoszoruban a következő asszonyok voltak: Hirschler Henrikné, Hirschler Ödönné, Korber Jánosné, Lőwe Adolfné, Schvarcz Simonné, Richter Imréné, Starkl Antalné, Szlámek Józsefné, Sonnewald Hermanné, dr. Szabó Zsigmondné, Vámosi Tivadarné Miszer Ráfáelné, Stefics Istvánné, Liszják Jánosné, Csirmená Fábiánné, Ruszák Istvánné Leányok: Thiel Ottilia, Pihhler Paula, Szlámek Julin, Szlámek Ida, Rosenberg Malvin, Sonnewald Ludmilla Uhr Vilma (Nagy-Kanizsáról). Felülfizetni szivesked tek: Hirschler Miksa 9 frt, Hirschler Ödön 8 frt, Hirschler Adél 5 frt, Kunfi Lajos 4 frt, dr: Szabó Zsigmond, Szegő Gyula (Nagy Kanizsa) 3—3 frt, Hirschler Henrik, Schlesinger Izidor 2·50—2·50 frt, Horváth Csongor 2 frt. Schlesinger János, Prokop Konstantin, Pollák Hermann, Ruszák János, Hochsinger Julia, Lőke Lajos, Lábos Mihály, Czimermán Ferencz, Berger Manó, Lőwenstein L., Ehrnvald Béla, Lőwe Adolf, Stefics István 1 - 1 frt Pichler Imre, Korber János, Vámosi Tivadar, Utasi József, Sonnevald Hermann, Starkl Antal, Schwarz Simon 50—50 kr. A szives adakozók fogadják e helyen is a rendezőség meleg köszönetét.

Gyászhir. A következő gyászjelentést vettük: Özv. Székely Győzőné szül. Szvacsek Irma szomorodott szivvel jelenti forrón szeretett férjének Székely Győzőnek élete 29-ik évében, boldog házasságuknak pedig 16-ik hónapjában, rövid szenvedés — és a halotti szentségek ájtatos felvétele után folyó hó 28-án déli 12 órakor történt gyászos elhunytát. Boldogultnak hült tetteme folyó hó 30-án délután 4 órakor fog az alsó-lendvai alsósirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 31-én d. e. 10 órakor fog a dobronok székesegyházban az Urnak bemutattatni. Kelt Kámaházán. (Zalam.) 1894. január 29. Nyugodjék békével!

— *A bottornyai önk. tüzoltó egylet* január

Dél tájban csakugyan Slivnoba érkeztünk s a város török részében fogadtunk szállást. Első lakásunk volt, husz krajczárt fizettünk csak egy szobáért, a melyben különben sémmi nemü butor darab nem volt, még a szokásos szőnyeg is hiányzott. Ilyet kivántam s örömömre szolgált, hogy ilyet találhattunk. A padló közepén kijelöltünk egy területet fekvőhelynek s azt jó nagy rovarporsánczczal körülvettük. Este volt csak szerencsénk tapasztalni, mennyire nem volt üres a mi szobánk, Egész forrongás, nyüsgés volt mindenütt. Egy kis teknős békát magunkkal hoztunk, azt a zoologus társam magával akarta vinni Pestre. Ez föl-alá sétált a szobákban. Fülbemászót és kulancsot szintén magunkkal hoztunk a papiros között, svábbogár, atka, poloska s a rovar világ fekete serege amugy is bőven termett a szobában. Egér is volt, ezt majd elfelejtettem, pedig ezek legjobban bántottak.

Lefekvéskor tehát egy egész világ ébredt körülöttünk s nem győztünk eléggé örvendezni a vig társaságnak. Első reggel nyolczszáz,- ezer poloska mozdulatlanul feküdt a sánczok körül; de a holt tetemeken uj élet támadt, egyik-másik átvergődött a gáton, s jaj volt nekünk, annál nagyobb hévvel boszulta meg magát elhalt társaiért. Sajnálattal kellett tapasztalnl, hogy az egerek böröndömet keresztül rágták s elhatároztuk, hogy a legközelebbi éjjel hajtóvadászatot rendezünk az egerekre. Böröndömet ezentul egy szegre akasztottam fel, hogy az egerek el ne érjék és Stipanics barátom a lepke hálo nyelével egyet közülök szerencsésen agyon vert. Ezt czégérül kiakasztottuk a böröndmellé és ezentul csakugyan nyugodtabban alhattunk.

Julius 19-én tettük az első kirándulást Slivnon s első sorban a szép Csatalkáját másztuk meg A Csatalkája rendkivül gazdag növényekben vegetatiója igen változatos. Miket gyüjtöttem itt, avval egyáltalában nem akarom untatni a kedves olvasókat, de a panoráma is oly szép Slivno környékén, hogy én örömmel tölteném akár minden esztendőben a nyarat. Sok patak a Csatalkaja s a hozzá tartozó Sinite-Kamen oldalán veszi eredetét, mélyen bevágott völgyeket képezve, tömegét szaggatottá teszik. Majdnem minden völgynek meg van a maga botanikai különlegessége s majd minden völgyben posztógyárak épültek. Igen csinos, mindenféle szinü posztót, szőnyegeket: pokrócokat és több efféléket készitenek s nagyon sajnálom hogy az amugy is sok podgyász miatt emléket nem hozhattam magammal. A posztógyárak zakatolása, a legelő juhok kolompja s a sok helyt vizesést képező patakok zugása, a phantastikus sziklatömbök s a mélységbe lehanyatló lépcsőzetes utak, kögörgetegek maradandó benyomást tesznek az ember lelkére.

Slivno mellett láttuk az első rózsa kerteket is, A Csatalkaja déli elődombjain, valamint a sikon terülnek el azok szőlőkertekkel és festő ebsefa (Rhamnus tinktoria) ültetvényekkel vegyest. A város is teljesen belátható a Csatalkajáról s a magasból nézve látszik csak, mily nagy kiterjedésü Slivnonak van sörfőzdéje is.

Mikor az első kirándulásról a városba visszatértünk, egy „európai" szinezetü ház mellett elhaladva ujjgyakorlatokat hallottunk zongorázni. Jobban figyelve megismertük, hogy e gyakorlatok Dartalus iskolájából valók s noha én soha életemben nem gondoltam még a magam jóakaratából ujjgyakorlatokra, jól esett ráismernem, hogy én is valamikor elvertem ugy, a hogy ugyanezen gyakorlatokat.

Az étkezéssel elég jól jártunk Slivnon. Török konyhában étkeztünk. Volt ugyan velem egy „Dragoman", mindamellett idő sem volt arra, hogy utközben törökül tanuljak s ha nagyon akartam megértetni magamat legfeljebb az egyes szókat raktam egymás mellé, s hogy a szótárban megtaláltam őket. Mindamellett a török vendéglős rendkivül szivesen fogadott bennünket s mindig bizonyos előnyökben részesitett rendes török vendégeivel szemben.

Három hetet itt töltvén megismertem a török embert egész valójában, sok szép vonása van természetének, melyek közül legalább néhányat fel akarok emliteni. Szavát feltétlenül megtartja, tehát megbizható. Ő is viszont megbizik az emberben s hogy mennyire megy a bizalma, kilátszik abból, hogy törökök közt ajtó-zárásra, lakatra nincs szükség. A török a világért sem bántja a másét, nyitva lehet a szoba napokig, eszébe se jut megtekinteni más holmiját s mi egymaga is már az utasra rendkivül jó benyomást tesz, nem kivánczi s nem boszantja vérig az embert kérdéseivel, mint a bolgár, főleg pedig a görög szokta.

A vendéglők Bulgáriában egyáltalában háromfelék, török, görög vagy bolgár izlés szerint berendezvék eltekintve természetesen attól, hogy a nagyobb városokban franczi konyha is találtatik. A török a három első közül a legjobb. Slivnon tulnyomólag török konyhát találhatunk s mi rendkivül feltünt Slivnon majd minden vendéglőben édes, mézzel készitett tészták kaphatók, holott Philippopolt és Sophiát kivéve tésztát sehol sem láttam Legjobb a török ételek között a „Köphte", mely metélt, fűszerezett husból sült pogácsa, emlékeztet a mi fasirozott husokra, s igen izletesen szokták elkésziteni. Ettünk is belőle minden

28-án tartott zártkörü táncz mulatsága — habár a sok igérettel telt várakozásunk nem is teljesedett be akként, hogy vendégekkel bő számban dicsekedhetnénk — mert még a helyben lakó is a czivilizáltabb néposztályba magukat számitó polgárok sem jelentek meg — a mi csak annak tulajdonitha ó, hogy nagyon kevéssé tudják becsülni azon intézményt — melyet egy önkéntes tüzoltó-egylet magában foglal — de hogyan is, midőn sajnálattal kell oda nyilatkoznom, hogy még az egylet elnöke sem méltatta fiatal egyletének tagjait — habár ebben akadályozva nem volt — hogy jelenlétével szerencséltette volna őket. Mégis rendkivüli mulattató volt — a mennyiben a jelenvoltak csak a késő reggeli órákban tudtak elszéledni, csáktornyai bajtársainknak pedig reméljük felejthetetlen lesz mulatságunk. — Mindazonáltal találkoztak nemesszivü pártfogóink, kik egyletünk segélyezésére felülfizetni sziveskedtek és pedig: Amon Jakab, Dittrich János Pámán Jakab és neje, Strahia testvérek 2—2 frt, Baumchak Frigyes, Ehrlich Herman, Hrupics Vincze és neje, Kubinyi Anna, N. N., Schlesinger Mór, Ungár Adolf 1—1 frt, Baumhack Alajos, Golubics Mihály, M. N., N. N. 50—50 kr. Fogadják egyletünk iránti jóindulatukért hálás köszönetünket. Nem mulaszthatom el ez uton is Weber Mikály vendéglős urnak — páratlan fáradozásáért — melyet nemcsak az egylet — hanem minden egyes vendég is a legnagyobb megelégedéssel fogadott — köszönetünket nyilvánitani. K. L.

— *Megyei hirek.* Zalamegyében 1893-ban a gyámoltak és gondnokoltak száma 25881. Az árvaszékhez julius óta befolyt 991.367 frt, kiadatott 274,173 frt decz. 31-én maradt 1 552 843 frt. — Zalamegyében az idei ujonczozás márczius 5-én a tapolczai járásban fog kezdődni s április 16-án a keszthelyi járásban végződni; e'őáll összesen az I. korosztályból 3664, a II-ból 2399, a III-ból 1997 összesen 8060 hadkötelés. — Keszthelyen grót Festetits Tassilóné jószivüségéből a napokban népkonyha fog fölállittatni, melyben naponként 24 szegény nyer élmet. — Gyepü és Kaján községek egyesültek. — A sümegi tkptár r. társ. 1893. évi nyeremenye 7987 frt, a csabrendekié 9317 frt.

— *A mult hó 27-iki* korcsolyabál alkalmával az öltözőben egy sárczipő lett kcserélve — lapunk kiadóhivatalában visszacserélhető.

— *Anatelli* Éden szinháza közelebb városunkban egy előadást fog tartani. — Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— *A Első leánykiházasitási Egylet* f hó 21-én tartotta saját ujonnan épült házában VI. kerület Teréz körut 40-42 sz. a. XXXI. rendes közgyülését. Schwarz Ármin bankigazgató az egylet elnöke a közgyülést tetszéssel fogadott beszéddel nyitván meg, üdvözölte az egylet saját otthonában nagy számmal megjelent képviselő bizottsági tagokat és örömének adott kifejezést, hogy az egylet, mely 29 év óta vezetése alatt áll és a mely a legcsekélyebb kezdetből mai jelentékenységére emelkedett képes volt ily remek épitményt egész tehermentesen, az egylet saját erejéből készitetni. A vezérigazgató Kohn Arnold által előadott évi jelentésből kitünik, hogy a néhány elégedetlen által az egyletre felidézett zavarok és nehézségek daczára az 1893 év 141,097 frt 39 kr. kezelési felesleggel zárul és hogy a tartalékok 686,411 frt 90 krra emelkedtek. Az egylet a lefolyt évben nászjutalékok, felesleghányadok és bekövetkezett haláleset után történt visszafizetések fejében 117.355 frt 28 krt fizetett ki (6438 frt 35 kr al többet, mint 1892 évben). Ezek közt 48 árva jutalék 15049 frt 38 krral foglaltatik, melyekért a kedvezményezett árvákat beirt tagok halála következtében átlag 9 háromnegyed évig semmiféle befizetés sem teljesitetett. Uj tagok belépésére vonatkozólag a jelentés kiemeli, hogy a lefolyt évben 5346 jutalékrész többnyire a fiatalabb korosztályokból iratott be. Különösen a C) osztály mutat fel nagy haladást, amennyiben ma, müködésének alig egy éve után kiváló mathematikus szakférfiak által megvizsgáltattak, az alapszabályok a kereskedelmi törvénynek megfelelően módositattak. Az egylet cégének bejegyzése a legrövidebb idő alatt fog közöltetni és a legközelebbi közgyülést az alapszabályok értelmében már az összes tagok gyülekezete fogja képezni.

A ház zárkő letételének ünnepélye jövő tavaszszal tartatik meg. Az igazgatóság évi jelentése, valamint az előterjesztett mérleg tudomásul vétetett, jóváhagyatott és a közgyülés Dózsa Benő képviselő bizottsági tag inditványára az igazgtóságnak és választmánynak egyhangulag köszönetet szavazott és a felmentvényt megadta.

— *A Szabad Szó* képes politikai napilap legujabb kedvezményei. A „Szabad Szó", melyről talán már fölösleges elmondani, hogy a legjobb és legolcsóbb magyar napilap, hetenkint „Koszoru" czimmel egy rendkivül gazdag és előkelő tartalmu, képekkel diszitett szép irodalmi hetilapot ad mellékletül. Továbbá „Kalapács" czimmel maró és csipős élczektől duzzadó élczlapot, mely hetenkint talányt is közöl és a megfejtők között 52 Jósziv sorsjegyet és 52 szépirodalmi könyvet sorsol ki. Ezenkivül még a következő páratlan kedvezményekben részesiti előfizetőit: Azok az előfizetők, a kik a „Szabad Szó" ra egész 1894 éven keresztül előfizetnek oly módon, hogy az előfizetési összeget negyedévenkint küldik be, megkapják 1. A „Magyar Történeti Album" nak már megjelent kötetét nyomban, a mint az első évnegyedi előfizetést beküldik. 2. A pünkösdkor megjelenő „Irók és müvészek Albuma" és „Közigazgatási Album" közül azt, a melyet maguk választanak. 3. A „Magyar Történeti Album" nak karácsonykor megjelenő 2-ik kötetét, 4. A „Szabad Szó" 1895. évre szóló karácsonykor megjelenő nagy képes naptárát. Előfizetés ár: egész évre Budapesten 10 frt, vidéken 12 frt, félévre Budapesten 5 frt, vidéken 6 frt, negyed évre Budapesten 2·50 frt vidéken 3 frt. A előfizetési pénzek a „Szabad Szó" kiadóhivatalához (Teréz-körut 41 szám alá) küldendők. Jegyzet: Nem előfizetőknek a diszes kötésü 50 pompás szines képet tartalmazó Magyar Történeti Albumok egyes, 150 oldalra terjedő köteteit kötetenkint 2 frt bolti árért megküldjük.

---

nap. Megemlitem itt, hogy a török a tojást meg nem eszi, fel nem használja azt ételei készitésére s mikor egy alkalommal társammal keményre főtt tojást ettem, a török undorodva elfordult tőlünk. Ilyen a szokás!

Slivnon megismerkedtünk egyuttal egy kitünő enthomologussal, hirneves utazóval, Haberhauerrel, ki Szibériát, a Kaukázust kétszer, Kis Azsiát a perzsa határig, sőt Chinát is bejárta, számtalan rovart felfedezett s kinek gyüjteményét igazán élvezettel néztük mind a ketten.

Julius 23-ka volt már péntek, (a törökök vasárnapja) s még mindig nem kaptam egyetlen-egy levelet sem, oly gyarló a posta Bulgáriában. Egy sürgöny váltásából megtudtam, hogy dr. Degen barátom maga már 7 levelet irt czimemre, melyek közül egyetlen egyet sem kaptam meg. A száritott növényeket becsomagoltam, elküldtem azokat Budapestre, a podgyászt pedig összepakolva kocsit fogadtunk, hogy a Balkán egy másik érdekes vidéken üssük fel ujból a sátrunk fáját.

Wagner János.

Szegény kis hadnagy.

Egy asszonynak.

Valamikor nem is oly régen,
Ön volt a bálok csillaga,
Önért hevült a garnizonnak
Legszebb, legifjabb hadnagya.

Mikor feltünt a déli korzón,
— Fején csipkés báli kalap —
A vének, ifjak mind csak önre
Bámultak egy két percz alatt.

S bár a patikus, pap, tanitó,
Akár a harcsa hallgatott.
Szemükről látszott, hogy irigylék
Azt a csinos kis hadnagyot.

Hát még mikor oltárhoz lépett
Ön és a kardos ideál,
Az is a templomba rontott
Ki oda máskor soh'se jár.

Ott volt patikus, pap, tanitó,
Ezernyi bájos lányalak.
S egy hároméves kis fiucska
Épen az uj szószék alatt.

Mikor bevégződött az aktus,
Az esketési szép beszéd,
A nép közt sutogás terjengett,
Mint a futó tüz szerteszét.

Aki csak szólt, intett, nevetgélt,
Avagy diskréten hallgatott,
Szörnyen sajnálta a szegény, de
Megennivaló hadnagyot.

Hrabovszky Lajos.

NYILTTÉR*).

T. Bánelly Vilmos urhoz

Perlakon.

Mult évi deczember hó elején részedről a perlaki Casinóban, és 1893. évi deczember hó 26-án saját boltodban többek előtt általad olyan sértés tétetett ellenem, a melyre én válaszul czimedre 1893 deczember 27-én egy express levelet adtam postára, de mivel erre mindezideig választ nem kaptam kijelentem itt e hasábokon, hogy vagy válaszolj arra, nembánom én bármily irányban, mert ha jónak látod azt agyon hallgatni, ezennel kinyilvánitom, hogy sértéseidet semmibe sem vettem, sőt kimondom itt, hogy te vagy az és olyan, mint a minőnek engem akartál declarálni.

Kelt Dráva-Egyházán, 1894 február 1.

Ifj. Kutnyák Mihály.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Perlakon bérbe, esetleg örökáron eladatik egy nagyobb belsőség, melyen bármely üzlethelyiségnek is alkalmas és jó karban lévő nagyobb épület áll. Továbbá fölvilágositást a kiadóhivatal ad. 957 3 3

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOSZEF

XI. tečaj. Vu Čakovcu 1894. 4-ga februara. 5. Broj.

S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajučega činovničkoga družtva", „Čakovečke šparkasse", „Medjimurske sparkasse", i t. d.

Molitva grešnika.

Zdrava o Marija
Zdravi liljan bêli
Zdravo o kraljica
Zdravi cvêt premili!

Grešniku se smili —
Majka od milosti,
Srce mi se tuži —
Od težke žalosti.

A duša me boli,
Ar zbantovah Boga,
Zato k Tej'se utičem
Moli Sinka svoga!

Moli Sinka svoga,
Oh sladka Dèvice,
Da mi gréhe prosti
I reši krivice!

A kad jenput meni
Zadnji čas nadojde,
Naj mi duša k Tebi
U nebesa zadje.

Iz Malog Katoličkog Viestnika

Dobro ga je vlovil.

Miška je bil denes osobito srečen. Dotiral je na senjem dve dobro debele vole i prav ih je za ljepe peneze prodal. Izbrojil mu je nekakov Švaba na dlan ravnih dvê stotine forinti. Zadovoljen s ljepom trgovinom, išel je dimo veselo popêvajuć Nise je odmeknul još niti kojih tri sto koračaje i dostignul ga na zavoju ceste vu varaš sused Imbra.

— Hvalen Bog! pozdravil je Imbra Mišku. Jeli si kaj dobro trguval, ha?

— Bog mi je pomogel, Imbra! Baš dobro. E gledi, gdé mi je Švaba nabrojil dvê sto forinta!

Vu razgovoru dospeli su susedi već vu blizinu njivoga varošinca, i rekel je ve Imbra Miški:

— Čuješ Miška, stari smo znanci, dobri susedi. Eto nevolja me natirala ter sam moral prodati denes jednoga vola, da okrpam krova na hiži i štali. Tréba mi je penez. Na naše staro prijateljstvo i na dobru vjeru, prosim te dajder mi posudi sto forinti. Vjera je tvrda: za mêsec dni — dok svinje prodam, povrnul ti budem pošteno vse do krajcara.

— Ej Imbro, rekel je na to Miška, znam, da si pošten, ali i meni su tréba penezi. Težko mi se je raztati s krajcarom. Komaj sem dočekal, da skup spravim nekaj povekšu šumicu (svoticu), pak da ju vuložim vu šparkasu, jer ondi — kak su mi rekli gospon školnik, nosi kapital intereša. Veruj, em mi je prav težko!

Zahman! Imbra nije prestal nagovarjati ga ovak i onak. Zaklinjal se i na Boga i na vjeru i na vse svoje, da bu za mêsec dni povrnul tih stotinu forinti

Miška je bil mehkoga srca. Imbra mu se smislil i on odluči pomoći čovjeku vu nevolji a na dobrn vjeru. Pak najzadnjić, govoril je vu sebi, vsejedno mi je: vuložim taj penez odmah vezda ili za mêsec dana

Poleg ceste seli su se pod svržnati hrast i tu je izbrojil Mišku Imbrju prav stotinu forinti.

— Daj ruku, Imbra! Za mêsec dni, je li?

— Vjera je tvrda. Za mêsec dana S Bogom!

— S Bogom i vu zdravju! pridodal je Miška i oni su se razišli . . .

Mêsec je dana minulo, odkad je Miška posudil susedu ljepu svoticu penez. Već je i jeden tjeden prešel povrh toga, ali ti Imbrija néga, da naprama svomu obečanju povrne peneze.

Prešli su i dva tjedni, nu Imbeka od nikud! Vezda si je pomislil

ZABAVA.

Tadius Kosciuszko.

Dalje.

Mnogo vekši Cincinatus, nego je on staroga véka, bio je podjedno purgar i zakonodavec, državnik, vodja vladar i soldat, podložnik i diktator. Tadeus, Kociusko postoval je slaboga stanka i čuval njegve dvorjanike. Ist i neprijatelji čudili su i cênili njegve krêposti. Kralj preiski očevidno mu je priznal, da je nepreobladan; a od plemenitosti i veličini duha njegovog nêje imal pomisli sam kralj, budući mu je činil bljeskave i ve lelépe ponude. Bitka trajala je po céloj nesrečnoj Poljskoj. I néje pomagalo nikaj, da je vrhovni zapovêdnik poljski bitku za bitkom dobival. Sve se je već i već vojni šeregov nagomilovalo na medji kraljevine Poljske na zapovêd Katharine cesarice iz njenog prostranog carstva. Ktomu su Prusi od zapada nahrupili, a Austrijanci prinukani od juga, pak tak silnim neprijateljem već nê su mogle se održati sile naroda polskoga. Kosciusko prisiljen se na svestrani braniti, moral je svoju vojsku razkomadati, a ti pojedini šeregi bili su po redu preobladani. Gda su Poljaki pod zapovêdničtvom Sierakovskoga 1794. Rujna (september) udvodnevnom boju s Rusi, koji su brojem mnogo veči bili pri Berzecu u rêki Litvi, koracal je Suvarov sa svom silom u središče nesrečne kraljevine sve pred sobom lamajuć, rušeć, i paleć kaj bi mu na putu stalo. Kociusko je s najvekšom napetostjum okolo.

Varšave skupil 21.000 junakah po najviše narodne vojske. Sigurno i junački koracal je proti Rusom i ne računajuć na mnogo vekši broj neprijateljah, koji su se stim još bolji junačili, kad su ove silne bitke zadobili i slavorikom se ovênčali. Dvanajst miljah od Varšave pri gradiću Maczievice zestale su obedvê vojske, te su se udrile silovito ravno 10. oktobra. Rusah bilo je 80.000, a Poljakah samo 20 000.

Triput su navaljivali Rusi naproti središtu poljskomu, te su trikrat bili redovi ruski od kartačov razredjedini i trikrat su bili njihovi šeregi razbiti poljskimi bajonetami. Poljaki stali su kakti pečine, prei njimi su se gomilala têla palih Rusah. Vezda pozove Suvarov reservu, te sam nagne napadanjem četvrtiput s podvostručenimi silami. Sila napajajućih bila je tak silovita, da su redovi Poljakah, prebijeni i nazad hiceni bili. Grozoviti se je boj vezda započel, čovêk na čovêka ili još bolje četvori a na jednoga. Zahman su bila sva čuda, junačenja i sgurjenja, Zahmam je palo palo 10,000 samih izabranih Rusah; polski šeregi bili su ipak raztirani, vekša stran generalah i oficirah ležala je mrtva ili težka ranjena na bojišču, sam Kosciusko sêdeć na konju, boril se je još u najljutišem boju palicalućˇ svoje junake s lastovitim primêrom i gromnim glasom. Iz pet ranah tekla je već krv glasovitog i uzvišenoga toga junaka i branitelja slobode, a još mu se bliskal u desnoj ruki mêć krvavi I onda ga u mal nesrečno pogodi zrno u junačka prsa, tmina mu se navleče na očite se sbolnim uzdihjanjem zruši onesteš en s konja. Rusi ga izvleku izpod hrpe telesa te ga odpeljaju, kakti svoje ga zarobljenika.

Poljska prepala je. Suvarov s napadanjem zavzeme Praga i okalja slavu svoju s nečovêčjom suvorastjum nad predobljenimi nesretniki. Varšava se predala 9. novembra. Prusi su kora cali sVelikom Poljskom naprvo Austrijska vojska daprla je do Ljubljanje, drugo zauzeli su Rusi. Tretje razdeljenje Poljske kraljevine je nastalo. Clio se je u crnilnu zaodel, samo stalnost polskoga naroda se je zbrisala. — Postupanje s ugrabljenim vitezom i njegvimi pajdaši bil je povolji cesarice Katharine.

Opojena svojim preobodanjem dala je sve

Miška, da je njemu red opomenuti suseda i išel je taki k njemu.

— Hvaljen Bog Imbro! Kak je? pozdravil je Miško Imbrija, koji je vu dvorišču sékel kólje za ogradu

— Pomoz Bog Miško! Kakva te sreća nosi k meni? prefrgano je rekel Imbra.

— Im znaš, dragi sused, prešel je već i poldrugi mèsec, pak sam došel, da te zmislim na obečanje. Naj se srditi; sila mi je za peneze!

— Za kakove peneze? megnul je Imbra i del je doli sekiru.

— Za ime božje brate, kak to pitaš? Im se morti zmišljavaš, da sam ti na tvrdu vjeru posudil sto forinti za mèsec dni.

E moj dragec, toga ti ja nepriznajem. Gde i sam peneze imam! Hodi s bogom s takvom šalom!

— Im naj tak, Imbra! Bog bu te! Jeli znaš, da sam ti pod onim hrastom nabrojih ravnih stotinu!

— E ako ti taj hrast bude hotel posvedočiti ovo, kaj si rekel, budem priznal duga! Drugoga svedoka i onak nemaš, a znaš, da se den denes prez svedoka nikaj delati nesme, nasmejal se Imbra i počel je znova količe delati.

— Imbra, Imbra, vkani me i na Boga i na vjeru. Dostigne te kaštiga na drugom svètu, a i na ovom ima još pravde, ima suda!

— Za drugi svèt neboli me glava, a i za ov svèt se nebojim. Tuži me brate, tuži, ali i svedoka dopeljaj pred sud. Morti ti bude hrast hotel posvedočiti, ako ga ljepo zaprosiš! Ha, ha, ha! E anda do vidjenja pred sudom! odgovoril je raztužen Miska i odišel je.

I zaista je Miška zutra dan tužil Imbru zaradi dužnih mu sto forinti. Kak nevolen nije imal baš niti jednoga svedoka, naravski je, da ga je sudec hotel već odpustiti ali mu je bilo žal poštenjaka čovjeka i on ipak odredil je den razprave, i pozval je obedva pred se.

Kada su došli pred sudca, zapital je sudec najprvlje Mišku:

— Anda ti veliš, da si ovomu čovjeku posudil na vjeru sto forinti?

— Jesem, gospodin sudec, Bog mi je svedok!

A ti Imbra, veliš, da nisi od njega niti krajcara vu ime posudbe prijel.

— Tak je. Gde su mu svedoki? Ako mi dopelja pak makar samo jednoga, a onda čast mu!

— No on ima jednoga svedoka. On veli, da ti je dal peneze pod hrastom.

— Kakovim hrastu? Prigovoril je Imbra. Gde je hrast? Ja nikaj neznam o hrastu . . .

Sudec se ponekaj zamislil. Jasno mu je bilo, da ima pred sobom s jedne strani čovjeka poštenoga, a s druge strani prefriganca i vkanjitela. Tu je trebalo vezda mudroga Šalamona duha, da od Imbrija ljepi način izmami priznanje duga . . .

Ozbiljno i odrešito pogledal je Mišku i rekel mu je:

— Kada drugoga svedoka nemaš, a ti otidi po toga hrsta i odmah ga sim donesi! . . . Do ti čas bude Imbra čekal ovdi.

— A joj, gospodin sudec, kak bu hrast svedočil? zajavkal je Miška

— Odmah, da si išel po njega! Mora svedočiti! Zapovedal je sudec oštrim glasom, a Imbra se je nasmejal

Nije bilo suprotstaviti se sudcu, već hajd po hrast svedoka! Za malo vremena obrnul se sudec k Imbri i zapital ga:

— Im reči mi, jeli već mogel dojt do hrasta?

— E nije još. Hrast stoji nekaj po dalje od mesta — onkraj ceste.

Vezda se je sudec nasmejal i rekel je:

— Jeli vidiš magar ć, da sem te vlovil. Rekel si, da o hrastu nikaj neznaš, a glej kak točno i dobro znaš! Vezda je jasno, da si pod njim i zaista izciganil od poštenjaka čovjeka peneze, pak još ovak bezobrazno lažeš! — Hoćeš li mu — pitam te — iz dobra volje tih sto forinti povrnuti? Kaj prejdi.

Imbra je samo mučal Opazil je, da je nasel mudromu sudcu.

— Ako nečeš milom, a ti buš silom, nastavil je sudec. Za tri dni došel bude bubenj pred hižu. Jeli si razmel? A vezda hajde s Bogom!

Kak da ga je gdo ledenom vodom šiknul po licu, šuljal se Imbra do hiže pred hižom srel se s povračajućim Miškom, koj je išel prez hrasta — svedoka. Potegnul ga za kaput vu hižu i za čas izbrojil mu je stotinu forinti i k tomu je još rekel Miški, koj se nije mogel tomu dosta načuditi: — Na evo ti! Hrast je svedočil!

Miška je strpal bankе vu žep i rekel je:

— Jeli sam ti ni prav povedel, da i prez svedoka ima još pravde — ima suda! . . .

Priredil:
Glád Ferencz

KAJ JE NOVOGA?

Jókai pri kralju.

Njegovo Veličanstvo primilo je vu kraljevskom dvoru kod obćih audiencijah Jókri Móra. Audiencija bila je vrlo zanimiva i po poeta vrlo častna. Kral je došel Jókaija vu susret do vratah, a zatim ga nagovoril. „Vrlo se veselim, kaj Vas opet jenkrat ovdi vidim."

Jókai se je za ove milostive reči ponizno zahvalil, a kralj je nastavil: „Osobito

---

nje u tamnicu, te su ti nevoljni s užoji stoprv po njenoj smrti za gledali opet sunce. Cesar Pavel I. odprl je temnice, pozvav Kosciuska pred se, preda mu njegov meč; ali vitez odgovori: „Cesare netrebam meč, kad neimam domovine!" i nigdar već ne je oružje nosil. Cesar Pavel svladan s tolikim njegvim velikodušjem, prikaže mnoge zemlje Kosciuszku, koji je sve svoje imanje položil na oltar pemile domovine; ali i na tom se zahvali Cincinatus rekavši: „Imam cesare dosta, gdè budem repu sijal, a već netrebam".

Sprevadjan sa svojim vernim prijateljem Němčevičem pojde Koscinszku u Francuzku, u zatim u Englezku. Ovdje ga, zatiče Poslanstvo Sévero Amerikanske Skupštine, da kakti gost dojde u Ameriku. Primivši poziv, odputoval je on onamo, te su ga s kraljevskom častjum odlikovali.

Svi razredi pučanstva, svi zborovi natěcali su se sčim sjajnišimi dokazi svojega poštuvanje. Skupščina odredi godišnju podporu, i ponudi mu ju tak, čutljivo i uljudno, da se Kosciszko néje mogel odreći. Zemljaki njegovi poslali su mu sablju Sobeškovu, oli on je se néje hotel ni dotaknuti. Vitez slobode hotel je samo, da se bori za slobodu svoje domovine.

Gda je Napoleon I. u ratovih od lětah 1807. Poljake hotel učiniti slěpim orudjem proti Rusiji obečavajuć njim uzpostavljenje ljihove kraljevine i uredbu državnu, Kosciuszko světoval je svoje zemljake, naj se nedaju, zaslěpiti zanesinimi i lažnimi rěčmi. Ali mu opomene nisu posluhnuli. Poljaki ustanu pod vodstvom Dubrovskoga i odpošlju, odbor da Kosciuszku vrhovno zapovědničtvo ponudi, ali njim on odgovori, da neče tudje stvari potvodjivati balčakom svoje sablje, i zahvali se na ponudi. Napoleon se je grozil Kosciuszku, koji se je medtim povrnul u Europu, to se je časom u Svajcarskoj, časom u Parizu zadržival; da ga bude silom u Poljsku odpeljal, ali on je njegve grožnje za ništetne držal, i néje se dal predobiti s lažljivimi obečanji, koja su samo na to nagibala, da bi on Napoleonovim orudjem postal.

I Napoleon se je u istini na toliko spozabil, da je pod Kosciuszkovim imenu u Monitheur u tiskati dal poziv na Poljake. Neprestrašljivi junčina je medtim izjavil očito i oprto u Novinah, da je tej poziv podmešćen. Poslě padnuća Napoleona zamoli on Aleksandra, da nekoje olakšice Poljakom poděli, i od skrajnje je nevolje oslobodi.

Zadnja lěta svojega, zburkanoga života sprevodil je Kosciuszko u najvekšoj tišini, u družtvu nekoliko prijateljah u Soluthurnu u Švajcarskoj, gde se 1817. 15. oktobra u Věčnost prostavi. Slobodna Amerika čuvši za smrt Kosciuszkovu, oblekla se črninu, te mu na Hudsonu nedaleko od New-Yorka podigla spomenik prostali častan, na kojem se čita slědeće: „Kosciuszku vitezu dvějuh světah". Pak bili mogel koji god putnik to dično ime na tom městu izgovoriti brez štovanja. Im se je ovdě Kocinszko dično boril, ovdje je stal kakti slavodobitnik poleg Vashingtona i Lafayette-a, ovdje su videli oni roditi sunce blage slobode nadnovim světom, isto sunce, koje je potlje umirajuće oko plemenitog Kosciuszka ugasnuti videlo nad nesrećnom svojom domovi nam.

Ves naobraženi svět poštuje i spominja dendenes toga muža, koji se tak dično boril za človečanska prava u obedva světa.

O njem stojiju réči, koje je pěsnik rekel:

„Carstvah i varošah gdě su
Zub vremena sve jih sve porazi,
Al njegovo dično ime sjaje,
Kak danica jasna, ka vèk traje."

me je veselilo, da se je ova narodna slava tak sjajno svršila. Bil je to zaista za Vas podpun uspjeh. Naročito se pako veselim, kaj ste velike potežkoće jubileuma podnesli nes lomljenom snagom i vu dobrom zdravlju. Ta koliko ste samo govoruh morali držati!" — „Vaše Veličanstvo, to je bil najlehkeši dél mog zadatka, — ali poljeg vsega toga još iti na ples, — to nije više za mene staroga mladića." — „Imate prav, dodal je kralj, pri takvih je zgodah zabava prava muka. Ostanite još dugo tak maladi starić, kakov ste vezda" S tim je audencija bila svršena, a Jókai se je udaljil. Vsestrano se je opazilo, da je Jókai bil primljen prvi iza osobah, kojim dvorski ceremoniel daje prednost.

S putovanja nadvojvode Otta.

Nadvojvoda Otto stigel je s pratnjom 14 anuara vu Brindiz, gde se je sel na damšif, s kojim je odplovil put Egipta. Već su sriedu 17. januara prispel je nadvojvoda vu Aleksandriju, odkud je još istoga dana pošel vu Kairo. Januara 23. ob 8. vuri vu jutro odplovil je nadvojvoda na damšifu do prvog katarakta na Nilu. Put onamo i nazad trajal bude 20 danah. Na 11. februara povrne se nadvojvoda opet vu Kairo, a zatim pohodil bude Palestinu. Nije još izvjestno, da li bude nadvojvoda putoval kopnom ili morjem do svete zemlje. Odluči li se za prvo, onda se bude vu Suezu vredilo karavana na gamilah ar treba prevaliti pustinju uz Sinai, na Kalat, Gazu. Hebron, uz čerleno morje vu dolinu Jordana, na Jericko, Jeruzalem i Jaffu Ov put je veoma zanimiv i prez pogibelji, a treba za njega okolo 5 tjednov. Okolo vuzma mogel bi se nadvojvoda povrnuti vu Beč.

Kašriga smrti vu Magjarzkoj.

Pravosudna statistika vu Magjarskoj izkazuje, da je od ljeta 1880. do 1893. vu vsemu na smrt obsudjeno 88 osobah, od kojih se skončalo 33, pomilovano 51, a 4 su vumrli prvlje smaknuča. Broj odsudjenih iznosil je najviše godinah: 1881. 11, — 1884. 17, — 1885. 13, i 1886. 10. — a smaknutih (na galge obešenih) 1881. 4, — 1883. 5, — 1884. 7, — 1885. 5, dočim je bilo pomilovano ljeta 1881. 5, — 1884 10, — 1885. 8, — 1886. 9, — 1887. 7, ljeta 1893. obsudjena je na smrt samo jedna osoba, ali još nije osuda pravomočna.

Promet na orsačkih željeznicah ljeta 1893.

Vnogo prije nego dr gih ljet doznajemo ljetos rezultat prometa na magjarskih željeznicah vu prešestom ljetu. Rezultat je vu célom vnogo povoljneši od lani ter izkazuje vu vsih stavkah znamenit prirast prometa i dohodkov.

Na vsih štrekah magjarske orsačke željeznice — 7505 kilometrah — vozilo se se je ljeta 1893. vu vsem 31,402.300 plačajućih ljudih (osobah), tojest na proti ljetu 1892. za 2,198.000 osobah više, prem je željezuička mreža bila samo za 7 kilometrah dugša.

Dohodek je iznosil 19,652.000 for., t. j. za 1,042 300 for. više od lani. Prtljage (robe) voženo je 1,032,500 komadov, dohodkov od toga iznosil je 787.100 for. t. j. za 36,000 for. više. Od putnikah odpada 11,990.300 na daljuju vožnju, a 19,412.000 na susednu vožnju.

Vnogo zanimiviji i poučniji je rezultat o prometu robe. I negledeći na terh, vožen za lastovitu porabu željezničke uprave, koji je iznosil okolo 178,000 vagonskih tovarah, voženo je lani 1,776 vagonska tovara, t. j. 244,957 vagonska tovara više nego ljeta 1892.

Obzirom na felu vožene robe, predano je 192,830 vagona žita, t. j. za 15,579 vagouah više nego ljeta 1892.; melje 76610 vagonah (+ 14,102), — vugljena (lapora) 196,177 vagonah (+ 58,117) i robe vu komadih 433,743 (+ 54,762).

Petdeset ljet na dnu morja.

Norvežka barka „Elsa Andersen" dopeljala je neki dan sa sobom vu Galveston, vu Teksasu, ostanke jedne englezke brigge (ladje), koja je pred 50 ljetah potonula. Podzemni potres pri Frarörskom otočju zdignul je ladju na morsku površinu. Vanjsko tělo broda bilo je posipano morskimi puži, a nutrašnji dolnji déli broda bile su samo delomice napunjeni vodom. Vu kapetanovoj sobici našli su više željeznih ladicah. Spisi (pisma), koji su bili vu ladicah spravljeni vsi su zegnjili, začuvala se je samo kožnata torba, koja je m dtemtoga tak otvrdnula, da su ju morali sekirom razbiti. — Vu torbi našli su do 1000 englezkih sovereignah iz ljeta 1809., više zlatih vurah i jeden niz bisera (gjungja). Voda je ove predmete jako skvarila. Vu ladji našli su takaj i tri ljudska kostura.

Princ Eduard Schönburg.

Princ Eduard Šenburg stupil je nezdavnja kak noviciuš vu benediktinski kloster vu Beuronu. Princ je sin prvog podpredsednika austrijske pospodske hiže, kneza Šenberga, rodjen 1863. vu Monakovu ter je do nezdavnja služil kakti ritmajster vu uanskoj regimenti br. 13.

Eifelov turen.

Iz Pariza pi u: Namjeravalo se je, da se Eifelov turen do ljeta 1900, kad se opet vu Parizu sprema svjetska izložba, poruši. No ova osnova razbila se je pokehdob su stroški rušenja preveliki. Zidanje turna koštalo je 7,457.000 frankov, od koje svote je potrošeno 4 milijune, na same težake. Za ruženje koštali bi stroški 3 milijune, a još bi potrébno bilo od tetiti družtvo s više milijunah, ter bi se stroški mogli eventualno povisiti i na 10 milijunah. To je vsikak preveć, pak budu po svoj priliki i pohoditelji izložbe ljeta 1899. videli Eifelov turen.

Barun i baronica Seefried.

Barun i barunica Seefried, rodjena princesa Jalžabeta bavarska, stigli su vu Opavu gde bude barun Seefried stupil vu 1 pješačku regimentu cara Ferenc Jožefa. I. Za vezda su se mladi suprugi nastanili vu hotelu. — Imenovanje barunovo nije još službeno oglašeno.

Vu Budimpeštu 27. januara.

Vu nutarnjem dvorskom kučanstvu Njevog Veličanstva včinjena je nova važna odredba. Odenes razpošiljaju se vse pozivnice k vsim dvorskim svetčanostim izključivo vu magjarskom jeziku. Već denes pozvani su magjarskimi pozivnicami kotrigi prajzkoga (njemačkoga) poklisarstva k dvorskom obedu.

LOTRIJA Grac, 27-ga januara 1894

73 22 30 44 46

Cena žitka. — Gabona árak

1 m.-mázsa.	— 1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	25
Rozs	Hrž	5	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	4	60
„ uj	„ novi		
Árpa	Ječmen	6	—
Feh. ab	Grah beli	5.	—
Sárga „	„ žuti	4.	—
Vegyes „	„ zmešan	4.	—

VASUTI MENETREND

CSÁKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Ora	Perez	Gyors- pósta- és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
„	Délben	11	39	„
„	Éjjel	10	07	postav
Pragerhof felé	Reggel	6	22	„
„	Délután	4	15	„
„	Ejjel	1	17	gyorsv
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
„	Délután	4	20	„
Varazsdig	Este	10	17	„
„	Délben	11	44	„
Egerszeg felé:	Reggel	5	05	„
„	Délután	4	30	„
Érkezik				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
„	Délután	4	01	„
„	Éjjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	„
„	Délben	11	29	postav.
„	Éjjel	9	55	„
Zágráb felő	Reggel	4	31	vegyesv.
„	Délelőtt	11	17	„
„	Délután	3	59	„
„	Este	9	30	„
Egerszeg felől	Délelőtt	9	30	„
„	Este	9	40	„

NYILTTÉR*

Bali selyemszöveteket méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig. valamint fekete, fehér és szines selyemszöveteket is méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, csikozott, koczkázott mintázott, damaszolt stb. minőségben (minegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szin s árnyalatban) póstabér és vámmentesen a privát megredelők lakására szállit: Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstafordulóval küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekért nem vál al felelősséget a Szerk

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ

Hirdetések.

Házeladás.

Csáktornyán a perlaki-utcza 280. szám alatt levő

ház

szabad kézből eladó. Bővebbet a tulajdonos

971 1–1 Schlesinger Mórnál,

Előleges jelentés.

Az eddig a maga nemében egyedül létező

Éden szinház

néhány nap mulva Csáktornyára érkezik és visszavonhatlanul csak egy előadást fog rendezni.

Bővebbet a falragaszok.

4851 tk. 1893.

Árverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Kluger József bottornyai lakos végrehajtatónak Koczián Ferencz mint ácós, Ovcsár József és neje mint jelzálogbirtok tulajdonosok végrehajtást szenvedők elleni 9 frt 99 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtás ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területe lévőn podtureni 437. tjk. 163. hrsz. a. ingatlanból és legelő illetményből Ovcsár József és Kuti Ilona tulajdonába átment ¼ részére 256 frt becsárban, a podtureni 920 tk. 505½b hrsz. a. egész 34 frt, 896½b hrsz. a. egész 30 frt, 648½a hrsz. a. egész 57 frt, 1960 hrsz. a. egész 36 frt, az 1081 sz. tkv. 1583½b hrsz. a. Ratajecz Bálint és neje Tomasek Katalin tulajdonába átment egész ingatlan 116 frt becsárban; a podtureni 943 tk. 536 hrsz. a. egész 44 frt, 542 hrsz. a. egész 15 frt, 662 hrsz. a. egész 47 frt, 686 hrsz. a. egész 32 frt, 689 hrsz. a. egesz 18 frt becsárban az árverést szennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1894. évi február hó 28 án d e 10 órakor

a podtureni községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. § ában jelölt árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazság ügyminiszteri rendelet 8 §.ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a birósságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság Csáktornyán 1893. deczember hó 13 án. 966 1—1

XI. ÉVFOLYAM.

*

A csáktornyai takarékpénztárral egyesült

önsegélyző szövetkezet t. cz. tagjai

folyó évi február hó 11-én délután 3 órakor, Csáktornyán,

a csáktornyai takarékpénztár részvénytársulat helyiségében tartandó

KÖZGYÜLÉSRE

hivatkozva az alapszabályok 20*) §.ára, tisztelettel meghivatnak.

TÁRGYAK.

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A folyamatban levő V. és VI. csoporti számadások fölött határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. Négy igazgató tanácsi tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
5. A közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére 2 részvényes kijelölése
6. Netáni inditványok.

Csáktornyán, 1894. január 18-án.

Az igazgatóság.

*) Hogy a közgyülés érvényes határozatot hozhasson, arra legalább 20 szövetkezeti tagnak jelenléte szükségeltetik, kik 500 törzsbetétet képviselnek.

Ha a közgyülés nem valhatnék határozatképessé, akkor 15 nappal későbbre egy uj közgyülés hivandó össze, mely az első közgyülés tárgyai fölött tekintet nélkül a tagok vagy törzsbetétek számára, jogérvényes határozatokat hoz.

A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyülést 8 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekinthetők.

Uj fodrász-üzlet.

Van szerencsém a nagyérdemü közönségnek becses tudomására hozni, miszerint Csáktornyán, Főtér, Iskola utcza Neuwirth Albert féle házban 1894 évi február hó 1-én uj

fodrász és borbélytermet

nyitottam. — Törekvésem leend a nagyérdemü közönség megelégedését kiérdemelni, mit annál is inkább remélek miután e szakmában Bécs és Budapest fővárosokban éveken át müködtem.

Kivá'ó tisztelettel

MIK KONSTANTIN

fodrász. 970 1–3

Brijalnicu i češlaniću.

Imam srečo vnogo štovanoj občinstvo dati na znanje, da u Čakovcu u Skolskoj-ulici kod Gosp. Albert Neuvirtha kući novo

Brijalnicu i češlaniću

otvorim 1-ga Februara 1894.

Buduć utem posla sem u glavni varoši u Beču i u Budimpestu više letah. Nejveća tersenje mi bude, da vnogo stovano občinstvu za dovolstju zadobijem

Izvers: štovanom

MIK KONSTANTIN

brijač.

! ! Valódi HAUSWALDT-kávé ! !

A legjobb kávévegyiték, felülmulhatlan szinező erőben és illatos izben.
Fekete kávéhoz 1 kanál valòdi Hauswaldt-kávé, 4 kanál babkávéval.
Fehér kávéhoz 1 kanál valòdi Hauswaldt-kávé 3 kanál babkàvéval.
Valódi Hauswaldt-kávé minden füszerkereskedèsben hapható. 964 1—2

Köszvény és csúzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsőlég ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvegje 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

4852 tk 1893.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint elekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Bottornya község végrehajtatónak, Koczián Klára és férje Baksza István, Koczián Ferencz és neje Orcsár Mária végrehajtást szenvedettek elleni 164 frt 16 1/2 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő bottornyai 585. tk. 505/c hrsz. a. ingatlan 68 frt, 522/b hrsz. a. 194 frt, 820/a hrsz. a. 136 frt, 896/a hrsz. a. 59 frt, 1053/a hrsz a. 67 frt, 1339/b hrsz. a. 76 frt becsárban, bottornyai 920. tk. 505/b hrsz. a. 34 frt, 896/b hrsz. a. 30 frt, 648/a hrsz. a. 57 frt, 1960/b hrsz. a. 36 frt, bottornyai 1081 tk. 1583/b hrsz. a. 116 frt becsárban és a bottornyai 948 tjk. 536 hrsz a. 44 frt, 542 hrsz. a. 15 frt, 662 hrsz. a 47 frt, 686 hrsz. a. 32 frt és 689 hrsz. a. 18 frt becsárban az árverést ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

1894. évi február hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor

a podtureni község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 : LX. t.-cz 42.§-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornyán, 1893. deczember 13 án. 967

PSERHOFER J.-féle
gyógyszertár
BÈCSBEN, I. KER, SINGERSTRASSE 15. SZ. A.
„zum goldenen Reichsapfel."

Vértisztitó labdacsok, ezelőtt **általános labdacsok** neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csaknagyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyitották volna. Évtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszerül ajánltatnak és ajánltattal minden oly bajoknál melyek a rosz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajos, kólika, vértólulások aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknél. Vértisztitó tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknal is: igy sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztitó labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, s ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálairatból, melyet e labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat emlitünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Kolo, 1893. április hó 3 án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön földmulhatlan vértisztitó labdacsaiból utánvéttellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszonetemet labdacsai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Kolo, Lindenthal.

Hra che, Plodnik mellett, 1887. szept hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megirom. Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodaltra méltó labdacsai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyitani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segitségül szolgáltak. Kuflicz Terez.

Bécs-Újhely, 1887. nov. 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorfürutban és vizkorságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlen egy doboz kapott Ön kitünő vértisztitó labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legtöbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márcz 27-én.

Tekintetes Úr!

Alulirott ismételten kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsok érteke felett és azok, a hol csak alkalmam nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszésszerinti használására Önt ezennel felhatalmazom.

Tejes tisztelettel Haho Ignácz.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia. 1888. okt. 8 án

T. Úr!

Felkérem, miszerint az Ön vértisztitó labdacsaiból 1 csomagot 6 dobozzal küldeni szíveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsainak köszönhetem, hogy egy gyomor, bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogyni, a midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok Üstelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztitó labdacsok csakis a **Pserhofer J.-féle,** az **„arany birodalmi almához" czimzett gyógyszertárban, Bècsben I., Singerstrasse 15. sz. a.** készittettnek valódi minőségben, s egy 15 ezem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvétel küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt; 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr. 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik **csakis** Pserhofer J.-féle vértisztitó labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használ. ; utasitása a Pserhofer J. névaláirásával fekete szinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös szinben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m: gerincz agy-bántalom, tagszaggatás ischias, migraine ideges fogfájás, tófájás, tulszaggatás stb. stb. ellen 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs **Pserhofer J.-től** Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállitott nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz **Stendel tanártól.** Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer ón kipróbálva 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam **Pserhofer J.-től.** Sok év óta a fagyos tagokras minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. Egy kocsoggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Útifűnedv, egy általán sanismer, kitünő háziszer harut rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajc. 2 üveg bérmentve 1 frt 50 krajczár.

Élet-esszenczia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rosz emésztés és mindenfemü altesti bajok ellen kitünő háziszer. 1 üvegecske 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Általános tisztitó só **Bullrich A. W. től.** Kitünő háziszer a rosz emésztés minden következményei, u. m. fófájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen, 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzsam, Egy üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tart a a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Gyógyvíz-balzsam, kitünő szer golyva ellen Egy üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészség só kitünő gyógyszer, gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. Egy csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készitményeken kivül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerezhetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Csáktornyán.